

Tymon Adamczewski – profesor UKW w Katedrze Literatur Anglojęzycznych UKW w Bydgoszczy. Bada dyskursy współczesnej humanistyki. Interesują go zagadnienia materialności i doświadczenia w obcowaniu z tekstem. Ostatnio redagował monografię *All Along Bob Dylan: America and the World* (2020). Autor książki *Following the Textual Revolution: The Standardization of Radical Critical Theories of the 1960s* (2016) oraz tekstów poświęconych m.in. ekokrytyce. Publikował m.in. w „Nordic Journal of English Studies”, „Praktyce Teoretycznej” czy „Journal of Popular Music Studies”.

Agata Araszkiewicz – doktor nauk humanistycznych, historyczka literatury, krytyczka sztuki, działaczka feministyczna. Opublikowała monografię *Wypowiadam wam moje życie. Melancholia Zuzanny Ginczanki* (2001), zbiór esejów *Nawiedzani przez dym* (2012) oraz książkę *Zapomniana rewolucja. Rozkwit kobiecego pisania w dwudziestoleciu międzywojennym* (2014). Opracowała i opatrzyła posłowiem tomik poezji Zuzanny Ginczanki *Mądrość jak rozkosz* (2017). Jej afiliacja naukowa to paryska placówka Laboratoire d'études de genre et de sexualité (UMR LEGS CNRS/UPL Paris 8 / Paris Nanterre). Inicjatorka i współtwórczyni belgijskiego Kongresu Kobiet, opiekunka naukowa Uniwersytetu Trzech Pokoleń w Belgii. Mieszka w Brukseli.

Piotr Bernatowicz – historyk i krytyk sztuki, kurator wystaw, autor tekstów problemowych o sztuce współczesnej, w latach 2006–2013 redaktor naczelny magazynu o sztuce „Arteon”. Pomiędzy rokiem 2006 a 2016 pracownik naukowy Instytutu Historii Sztuki UAM w Poznaniu. Autor książek, ostatnio: *Pan Lebrun i sztuka krytyczna* (2021). W latach 2014–2017 dyrektor Galerii Miejskiej Arsenal w Poznaniu, gdzie zrealizował m.in. wystawę monograficzną Jerzego Kaliny *Wanika wstańka* oraz *Strategie buntu*, jedną z najgłośniejszych prezentacji ostatnich lat w Polsce. W 2017 r. w Starej Drukarni w Warszawie zrealizował wystawę *Historiofilia. Sztuka i polska pamięć*. Laureat Nagrody im. Jacka Maziarzkiego (2017) oraz Dorocznej Nagrody Ministra KiDN (2018). Od stycznia 2020 roku dyrektor CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie.

Anna Cieplak – pisarka, animatorka kultury. Laureatka Nagrody Conrada dla najlepszego debiutu i Nagrody Literackiej im. Witolda Gombrowicza za powieść *Ma być czysto*, na której motywach powstał film *Ostatni komers*. Jej książki były nominowane do

licznych nagród literackich, w tym Paszportu Polityki, Poznańskiej Nagrody Literackiej – Stypendium im. Stanisława Barańczaka, Nagrody Literackiej Gdynia, Nagrody Literackiej Unii Europejskiej. Jej ostatnia powieść *Rozpływaj się* znalazła się w finale Nagrody Literackiej Nike 2022. Prowadzi zajęcia twórczego pisania na Uniwersytecie Śląskim, współautorka (wraz z Lidią Ostalowską) książki dla dzieci *Zaufanie*. W latach 2009–2018 związana ze Świetlicą Krytyki Politycznej w Cieszynie. Laureatka Stypendium im. Albrechta Lemppa 2022.

Ziemowit Dąbrowski – w swojej praktyce artystycznej zdobywał doświadczenie m.in. na studiach intermedii na UAP. Aktualnie studiuje astronomię na UAM w Poznaniu. Zrealizował kilkanaście krótkich metrażów i tworzy scenariusze do kolejnych opowieści. Jego praktyka ma swój rodowód w rzeźbach i grafice komputerowej.

Przemysław Degórski – kompozytor, dyrygent, artysta sztuk medialnych; absolwent kierunków: reżyseria dźwięku oraz media interaktywne i widowiska (UAM w Poznaniu), dyrygentura symfoniczno-operowa (Akademia Muzyczna w Poznaniu). Doktorant w Katedrze Teatru i Sztuki Mediów Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa UAM w Poznaniu. Jego praktyka artystyczno-badawcza jest skupiona wokół odkrywania bezpośrednich interakcji i zależności pomiędzy dźwiękiem a ruchem, analizowania relacji sonicznych w obrębie dźwiękowych środowisk.

Piotr Dobrowolski – literaturoznawca, teatrolog, teoretyk sztuki. Pracownik Zakładu Estetyki Literackiej UAM w Poznaniu. Zajmuje się problemami współczesnej estetyki teatru, literatury i sztuk wizualnych w perspektywie porównawczej, społecznej, performatywnej i krytycznej. Krytyk teatralny i literacki, komentator życia artystycznego, tłumacz, eseista. Członek Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych, redaktor „Czasu Kultury”, współpracownik miesięczników „Teatr” i „Dialog” oraz portalu Teatralny.pl. Autor książek, ostatnio: *Teatr i polityka. Dyskursy polityczne w polskiej dramaturgii współczesnej* (2019).

Graham Harman – jeden z czołowych filozofów współczesnych, przedstawiciel realizmu spekulatywnego (uważany za jego współtwórcę – wraz z Rayem Brassierem, Iainem Hamiltonem Grantem i Quentinem Meillassoux brał udział w fundatorskiej

konferencji w Goldsmith College w 2007 r.). Twórcą ontologii zwróconej ku przedmiotom (*object-oriented ontology*, *OOO*). Aktualnie profesor w Southern California Institute of Architecture w Los Angeles. Autor i współautor ponad 20 książek, z których najnowsze to: *Skirmishes: With Friends, Enemies, and Neutrals* (2020) i *Architecture and Objects* (2022). Po polsku ukazały się: *Traktat o przedmiotach* (2013) i *Książę sieci: Bruno Latour i metafizyka* (2016).

Krzysztof Hoffmann – krytyk, tłumacz. Adiunkt na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej UAM w Poznaniu. Jego teksty były tłumaczone na angielski, rosyjski, duński. Tłumaczył m.in. Josepha Hillisa Millera, Donnę Haraway, Hansa Ulricha Gumbrechta, Juliana Bagginiego. Opublikował: *Dubitatio. O poezji Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego* oraz (z Marcinem Jaworskim i Piotrem Śliwińskim) *Po całości... Szkice, punkty*. W 2014 r. Fulbright Visiting Professor na University of Michigan. Współpracownik Ośrodka Badań nad Tradycją Awangardy UJ. Sekretarz „Przeźrzeni Teorii”. Numerem 1/2023 żegna się z redakcją „Czasu Kultury” po wielu latach przygód.

Anna Kamińska – tancerka, choreografka. Doktorantka w Katedrze Teatru i Sztuki Mediów. Ukończyła Akademię Sztuk Teatralnych na Wydziale Teatru Tańca w Bytomiu oraz media interaktywne i widowiska w Instytucie Teatru i Sztuki Mediów (UAM w Poznaniu). Stypendyistka Alternatywnej Akademii Tańca (2019) i Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2017). Tworzy na pograniczu choreografii i sztuki nowych mediów, realizując instalacje, spektakle i performanse.

Agata Koprowicz – doktorantka w Instytucie Kultury Polskiej UW. Zajmuje się kulturą wizualną XIX w., społeczną historią fotografii i historią chłopów. Publikowała w takich czasopismach, jak „Widok. Teorie i Praktyki Kultury Wizualnej”, „Stan Rzeczy”. Kierowniczką grantu NCN Preludium „Między podporządkowaniem a emancypacją. Historia kulturowa fotografii chłopów w Królestwie Polskim i Galicji (1846–1905)”.

Jakub Kornhauser – poeta, tłumacz, eseista, literaturoznawca. Współzałożyciel i pracownik Ośrodka Badań nad Awangardą na UJ, adiunkt na Wydziale Filologicznym UJ. Opublikował sześć książek poetyckich, za *Drożdżownię* (2015) otrzymał Nagrodę im. Wisławy Szymborskiej. Ostatnio wydał monografię *Preteksty, postlowia. Male kanony literatury*

światowej (2019), tom próz rowerowych *Premie górskie najwyższej kategorii* (2020), przekłady Gherasima Luki, Miroljuba Todorowicia (z Kingą Siewior) i Henri Michaux (z Waławem Rapakiem), a także tomy poezji *Krwotoki* i *wiewiórki* oraz *Brzydko tną twoje noże?* (oba 2021). Autor i współredaktor kilkunastu monografii dotyczących zagadnienia awangardy, ostatnio *Polityki/awangardy* (2021). Redaktor prowadzący kilku serii wydawniczych. Redaktor pism „Nowa Dekada Krakowska” i „Romanica Cracoviensia”.

Julia Krupa – artystka wizualna łącząca praktyki zielarskie ze sztuką. Studentka w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych UW; prowadzi projekt „Zielarska droga do feministycznej bioegalitarności. Tradycje fitoterapeutyczne w Polsce wobec kryzysu klimatycznego”. Absolwentka warszawskiej ASP na Wydziale Malarstwa (2021). Laureatka nagrody głównej w konkursie artystycznym Inicjatywy Entry (2022). Prowadzi autorską pracownię o nazwie Chwaścarnia (w ramach Autonomicznej Przestrzeni Edukacyjnej na Jazdowie). www.juliakrupa.com.pl.

Michał Kruszelnicki – dr hab., pracuje na Wydziale Nauk Stosowanych w Dolnośląskiej Szkole Wyższej. Autor książek, ostatnio: *Dostojewski. Konflikt i niespełnienie* (2017), oraz wielu artykułów z zakresu współczesnej filozofii francuskiej i rosyjskiej, filozofii edukacji i kultury, historii literatury norweskiej, rosyjskiej i francuskiej, psychologii analitycznej.

Magdalena Krzosek-Holody – badaczka i projektantka, naukowo związana z UW. Zajmuje się humanistyką środowiskową oraz relacjami między sztuką, designem i architekturą krajobrazu. Szczególną uwagę poświęca problematyce zielono-błękitnej infrastruktury i nowym zjawiskom kształującym przestrzeń publiczną. Autorka kursów: „Od sztuki ziemi do designu spekulatywnego, Między naturą a zielono-błękitną infrastrukturą” oraz „Sztuka wobec tego, co publiczne. Przestrzenie troski i praktyki opiekuńcze” (Wydział Artes Liberales UW). Prowadzi pracownię projektową Mikroklimaty (<https://mikroklimaty.com/>).

Natalia Malek – poetka, kuratorka wydarzeń literackich, tłumaczka. Absolwentka Instytutu Anglistyki UW. Wydała pięć książek poetyckich, ostatnio: *Obręcze* (2022). Laureatka Nagrody Literackiej Gdynia 2021 oraz Nagrody im. Adama Włodka 2017. Na język polski przekładała m.in. wiersze Louise

Glück, Tyronne'a Williamsa i Sandry Cisneros. Współtworzy grupę artystyczno-feministyczną Wspólny Pokój.

Andrzej Marzec – filozof (adiunkt na Wydziale Filozoficznym UAM w Poznaniu), krytyk filmowy, redaktor „Czasu Kultury”. Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół spekulatywnego realizmu, ontologii zwróconej ku przedmiotom, mrocznej ekologii oraz współczesnego kina alternatywnego. Autor książek, ostatnio *Antropocieni – filozofia i estetyka po końcu świata* (2021), za którą otrzymał nagrodę specjalną Identitas. Jego badania skupiają się na przedmiotach – ich własnej, dziwnej, niezależnej od ludzkiego kontekstu egzystencji.

Marcin Mokry – poeta. Zadebiutował w 2017 r. tomem czytanie. Pisma. Od 2019 r. współtwórca projektu kulturalno-społecznego „Dings”. Kurator sceny literackiej Slot Art Festival.

Izabela Morska – kulturoznawczyni, pisarka, poetka i performerka. Zajmuje się narracjami marginalizacji i głosami wywłaszczonych z perspektywy postkolonialnej, gender i queer studies. Autorka m.in. monografii *Glorious Outlaws: Debt as a Tool in Contemporary Postcolonial Fiction* (2016) i dziennika z choroby jako podróży do „ciemnej krainy” systemu medycznego *Znikanie* (2019). Wcześniej afiliacje obejmują ISEES i Beatrice Bain Research Center przy University of California (Berkeley), a także Yaddo i Hawthornden. Laureatka Nagrody im. Juliana Tuwima za całokształt twórczości (2018) i Pomorskiej Nagrody Literackiej (2020). Wykłada w Instytucie Anglistyki i Amerykanistyki UG.

Bartosz Mroczkowski – tańczący filozof. Uzyskał tytuł doktora nauk humanistycznych o specjalizacji filozofia. W pracy badawczej posługuje się perspektywą transdyscyplinarnego wytwarzania wiedzy poprzez łączenie narzędzi poznawczych z zakresu filozofii i praktyk ciała, ukierunkowanych na poszerzenie cielesnej świadomości i uważności w ruchu. Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół nurtów posthumanizmu, nowego materializmu, estetyki egzystencji, ze szczególnym uwzględnieniem szeroko rozumianej cielesności/materialności oraz eksperymentów z nią związanych. Publikował m.in. w „Czasie Kultury”, „Praktyce Teoretycznej”.

Patrycja Orzechowska – artystka interdyscyplinarna i autorka książek (*Deadline. Never Ending Story*,

Kinderturnen, Medium). Zajmuje się fotografią, kolażem, ceramiką, instalacją, grafiką i zbieractwem. Jej praktyka artystyczna opiera się na materialności rzeczy, tajemniczym życiu przedmiotów i choreografii społecznej. Ostatnie zainteresowania krążą wokół ontologii zorientowanej na przedmiot (OOO) i studiów nad archeologią przyszłości. Jej prace były prezentowane na kilkudziesięciu wystawach indywidualnych i zbiorowych. www.patrycjaorzechowska.com

Michał Piasecki – doktorant w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych UW, członek Zakładu Filmu i Kultury Wizualnej w Instytucie Kultury Polskiej UW. Przygotowuje rozprawę doktorską o sposobach wizualizowania kryzysu klimatycznego. Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół problematyki klimatycznej, wizualnych aspektów ludzko-nie-ludzkiej relacji, *environmental media studies, energy humanities*.

Anna Siekierska – rzeźbiarka, pracownica akademicka, aktywistka zaangażowana w działania na rzecz przyrody. Współautorka licznych instalacji w przestrzeni publicznej, interdyscyplinarnych projektów zaangażowanych społecznie, działań uwrażliwiających na życie innych istot. Współpracuje z materiałami takimi jak drewno, ziemia, glina, wosk, kamień, tkanina, metal. Zajmuje się również rysunkiem, fotografią, filmem. Dużo czasu spędza w rozmaitych chaszczach i bagniskach.

Aleksandra Sikora – artystka, historyczka sztuki, edukatorka. Absolwentka malarstwa w ASP w Krakowie i historii sztuki na UJ. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem i fotografią, tworzy także obiekty i instalacje. W swoich działaniach wykorzystuje strategię badań artystycznych. Najczęściej porusza problemy związane z naturą, ekologią i krajobrazem skupiając się na szeroko pojętej relacji człowiek – środowisko naturalne.

Joanna Soćko – adiunktka w Instytucie Literaturoznawstwa na Wydziale Humanistycznym UŚ. Badaczka tekstów literackich umożliwiających lepsze rozpoznanie pogranicza współczesnych teorii ekokrytycznych i postsekularnych; fascynatka storytellingu i antropologii narracji. Autorka książki *Poezja (meta)fizyczna. Materialność w twórczości R.S. Thomasa* (2017), artykułów naukowych i subiektywnego przewodnika *slow travel* po Katowicach i okolicach (2018).

Patryk Szaj – doktor nauk humanistycznych, literaturoznawca, redaktor, okazjonalnie tłumacz. Pracownik Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie. Autor monografii *Wierność trudności* (2019) oraz książki eseistycznej *Pamiętnik z końca świata (jaki znamy)* (2022). Redaktor prowadzący serii wydawniczej Humanistyka Środowiskowa (Wydawnictwo WBPiCAK w Poznaniu). Interesuje się dyskursem antropocenu, ekokrytyką, *animal studies*, teorią literatury, politycznymi kontekstami literatury.

Krystyna Lama Szydłowska – performerka, choreografka, tancerka, animatorka kultury, pedagożka tańca, absolwentka Akademii Muzycznej w Łodzi na kierunku choreografia (studia drugiego stopnia), stypendystka Alternatywnej Akademii Tańca oraz rezydentka programu Solo Projekt Plus 2018 Art Stations Foundation by Grażyna Kulczyk. Tworzy autorskie choreografie w teatrach, w filmach oraz teledyskach, zajmuje się koordynowaniem przemocy i intymności w teatrze i na planach zdjęciowych. Interesuje się ruchem ciała odzwierciedlającym transformację stanów emocjonalnych, które są wynikiem aktualnej rzeczywistości społecznej.

Szymon Szymankiewicz – wykładowca UAP, twórca grafik i plakatów. Laureat licznych nagród i wyróżnień. Jego prace były pokazywane na wystawach i przeglądach w kilkudziesięciu krajach Europy, Azji oraz obu Ameryk. W swojej twórczości nawiązuje od trudnych i kontrowersyjnych tematów społeczno-politycznych, takich jak faszyzm, rasizm, antysemityzm, mizoginia czy homofobia; piętnuje nadużywanie władzy, autorytarną przemoc i dyskryminację mniejszości. Artysta nieobojętny, czujny, zaangażowany. Obrazując aktualne spory światopoglądowe, tworzy ikonografię współczesnej Polski.

Iga Maria Szczepańska – absolwentka BA Performance Art w Royal Central School of Speech and Drama w Londynie. Interdyscyplinarna artystka pracująca z performansem, filmem, fotografią i tekstem. W swoich pracach zgłębia relacje między ciałem, kulturami i ziarnem w dobie antropocenu. Na co dzień menedżerka Fundacji Katarzyny Kozyry, gdzie zajmuje się produkcją wystaw, publikacji i wydarzeń kulturalnych.

Joanna Tusznio – socjolożka środowiska, adiunkt w Instytucie Nauk o Środowisku UJ. Zajmuje się badaniem konfliktów ekologicznych, partycypacji

społecznej w ochronie przyrody i innych relacji społeczności lokalnych z naturą.

Błażej Warkocki – literaturoznawca, krytyk literacki i profesor UAM w Poznaniu. W polu jego zainteresowań znajdują się literatura polska XX i XXI wieku, krytyka literacka, literatura porównawcza, dyskursy emancypacyjne i teoria literatury. Autor trzech monografii dotyczących literatury z perspektywy teorii queer, ostatnio: *Pamiętnik afektów z okresu dojrzewania Gombrowicz – queer – Sedgwick* (2018). Współredaktor (razem z Alessandrem Amentą i Tomaszem Kaliściakiem) tomu *Dezorientacje. Antologia polskiej literatury queer* (2021).

Krzysztof Wodiczko – artysta wizualny, autor akcji społecznych, projekcji, obiektów, filmów wideo. Zrealizował ponad 80 wielkoformatowych projekcji wideo na budynkach i pomnikach, m.in. w: Australii, Austrii, Kanadzie, Anglii, Niemczech, Izraelu, Hiszpanii, Polsce. Wykładowca w Graduate School of Design na Uniwersytecie Harvarda.

Kamil Wrzeszcz – ukończył kulturę mediów oraz informację naukową i bibliotekoznawstwo, kontynuuje naukę w Szkole Doktorskiej UŚ. Zajmuje się badaniem komiksów, powieści graficznych oraz literaturą. Szczególnie interesują go zagadnienia dotyczące formy. Teoretyk i praktyk komiksu. Opowiadania graficzne, do których stworzył scenariusze, można przeczytać m.in. w magazynach: „Zupełnie Inny Świat”, „Darmozin” czy „Fabularie. Kultura Stan Najnowszy”.

Rafał Zapala – kompozytor, artysta dźwięku; nie dostrzega granic pomiędzy muzyką poznaną poprzez akademickie wykształcenie, muzyczne doświadczenia kontrkultury i współpracy z artystami z innych dziedzin sztuki. Jego muzyka jest prezentowana na festiwalach muzyki współczesnej, w jazzowych klubach, scenach muzyki eksperymentalnej oraz w otwartych przestrzeniach miejskich. Profesor Akademii Muzycznej w Poznaniu, Stypendysta Fulbrighta. Laureat Nagrody Artystycznej Miasta Poznania. www.zapala.com.pl